

Právnícké osoby soukromého práva jako povinné subjekty dle zákona o registru smluv

Abstrakt

Cílem této práce je přinést ucelený rozbor práv a povinností vyplývajících ze zákona č. 340/2015 Sb., o registru smluv, pro právnické osoby soukromého práva se zaměřením především na výkladově problematická ustanovení zákona o registru smluv vztahujících se právě na právnické osoby soukromého práva a současně na ustanovení, která doposud nejsou odbornou literaturou, zákonodárcem ani rozhodovací praxí soudů dostatečně a jednoznačně interpretována, avšak jsou z hlediska jejich dopadů na práva a povinnosti právnických osob soukromého práva zcela zásadními.

Tato práce je rozdělena do osmi kapitol, přičemž nosnými tématy práce jsou možnosti a podmínky aplikace vybraných výjimek z povinnosti uveřejnění, informace neuveřejňované v předmětných smlouvách a následky neuveřejnění smlouvy podléhající povinnosti uveřejnění v registru smluv včetně způsobů řešení situací způsobených zrušením smlouvy od počátku.

První kapitola je z důvodu ucelenosti práce věnována zevrubnému rozboru charakteristik uveřejňovaných dokumentů v registru smluv včetně jejich povinné formy se zaměřením na soukromoprávní smlouvy, jak je činěno v rámci celé práce. Ve druhé kapitole autor rozebírá podmínky, jejichž naplněním bude daná osoba považována za osobu spadající pod ust. § 2 odst. 1 písm. n) ZRS, tudíž bude povinným subjektem dle zákona o registru smluv, resp. subjektem, který svojí povahou způsobuje povinnost uveřejnit jím uzavírané smlouvy. V rámci druhé kapitoly je věnován značný prostor i problematice dceřiných společností ve vztahu k povinným subjektům.

Třetí kapitola obsahuje jedno z nosných témat celé práce, jelikož je zaměřena na možnosti a podmínky aplikace výjimek obsažených v ust. § 3 odst. 2 písm. h) a r) ZRS, které jsou vázány na poněkud problematické ust. § 2 odst. 1 písm. n) ZRS a zároveň jsou v nich použity, resp. zejména ve výjimce uvedené pod písmenem r), neurčité právní pojmy, čímž se stávají výkladově problematickými a nejednoznačnými.

V kapitole čtyři se autor zabývá informacemi obsaženými v povinně uveřejňovaných smlouvách, které se však v rámci těchto smluv buď neposkytují nebo zákon za splnění určitých podmínek připouští jejich anonymizaci. Následující kapitola pak reaguje na vztah zákona o

registru smluv k zákonu o zadávání veřejných zakázek, na který je v rozebírané právní úpravě odkazováno a který sleduje stejný účel jako zákon o registru smluv.

Šestá a sedmá kapitola opět tvoří nosnou část této práce vzhledem k jejich zaměření zejména na z praktického hlediska stěžejní problematiku, která není, dle autora práce, doposud dostatečně upravena ať už odbornou literaturou nebo i případně metodickými návody vydanými Ministerstvem vnitra. Tyto kapitoly řeší problematiku v českém právním řádu ojedinělého následku nedodržení povinnosti k řádnému uveřejnění smlouvy spočívající v jejím zrušení od počátku a současně důsledky, které z takto zrušené smlouvy a uskutečněného právního jednání vyplývají.

Poslední kapitola přináší stručný přehled důsledků zavedení zákona o registru smluv vyjádřených v podobě aktuálních statistik týkajících se např. hodnoty doposud uzavřených smluv podléhajících uveřejnění v registru smluv, platných smluv, zneplatněných smluv apod.

Klíčová slova: zákon o registru smluv, právnická osoba, výjimky z povinnosti uveřejnění, zrušení smlouvy od počátku